

2016. március 31., csütörtök

SZENT JÓZSEF NAPI ÜZENETE, AMELYET BRAZÍLIÁBAN, MINAS GERAISBAN, FIGUEIRA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉRNEK

Amikor a lélek szembesül saját sötétségével, semmit sem lát. Nincs érthető egyértelműség. A lélek sötétsége az érzékek, a gondolatok és a szív sötétségéhez vezet.

Nem az Istennel való találkozást megelőző szellemi sötétségről beszélek. Ezeknek az időknek a sötétségéről beszélek nektek, amelybe a lélek akkor lép be, amikor saját tudatának mélységeibe zuhan. Mivel ez a sötétség önmagából ered, nincs fény, amely láthatóvá teszi, Kegyelem sincs, amely eltávolítaná a sötétségből. A léleknek magának kell felfelé irányítania a tekintetét, és felfedeznie önmagán túl az őt védő fényt.

Sokszor a lélek úgy utazik át mélységein, hogy észre sem veszi őket, és bár már megismerte és megtapasztalta a fény jelenlétét, nagyon nehéz lesz bátran szembenéznie a sötétséggel, és ráadásul elfogadni azt is, hogy ez a feketeség önmagából származik.

Annak a léleknek, amely a fényhez való ragaszkodásának meghatározása után szakadékba kerül, eljött az ideje, hogy egy lépéssel tovább menjen, és engedje, hogy a fény, amely korábban megvilágította és ragyogóvá tette mindazt, ami felszínes és látható volt, most elérheti a sötét szakadékot és fénybe boríthatja mindazt, amit a szem nem akar látni.

Miután a luz megvilágítja azt, ami korábban a sötétségben volt, minden léleknek az lesz a dolga, hogy megszeresse barlangszerű aspektusait, ahogyan egykor szerette erőit és képességeit; mert ahogyan minden, ami a lélekben a fény jelenlétében pozitív volt, átalakult, megszilárdult és nemesedett, a sötét aspektusoknak is meg kell kapniuk a gyógyító folyam egy részét, amely a Szeretet - Bölcsesség forrásából származik azért, hogy megváltozzon.

Tanuljatok meg ezekben az időkben szeretni, mint egy anyai szív, amely annak ellenére, hogy látja gyermekeiben a legmélyebb és legmegmagyarázhatatlanabb nyomorúságokat, soha sem szűnik meg szeretni őket. Az anya szeret, nem azért, hogy a fia továbbra is nyomorult legyen; hanem azért szereti, mert tudja, hogy ahhoz, hogy fia méltó legyen és megtalálja az igazságot, különösen az anyai szeretet kell éreznie.

Amikor a tudat átalakul, az éber léleknek anyaként kell viselkednie, mert ahhoz, hogy aspektusai ne keltsenek ellenállást, és hagyják magukat átalakítani és kijavítani, nemcsak derűre van szüksége, hanem mindenekelőtt saját lelkének szeretetére.

Amikor a lélek elmerül a sötétségben, szüksége van felebarátja néma és türelmes szeretetére, mint egy olyan anya szeretetére, aki látja, hogy fia belegabalyodik saját magába és vak.

Érezzétek a szívetekben, amit mondok nektek, és tartsátok észben. Ha ma nem értitek, miről beszélek, holnap megértitek.

Atyátok és barátotok,

Legtisztább Szent József